

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

תמיד-אמר להם הממונה	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לב:
אמר להם הממונה:												מ
ברכו ברכה אחת והם ברכו.												לב:
קראו עשרת הדברות, שמע והיה אם שמוע ויאמר												לב:
ברכו את העם שלש ברכות: אמת ויציב, ועבודה, וברכת כהנים												לב:
ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.												לב:
אמר להם: חדשים לקטרת - בואו והפיסן זכה מי שזכה.												לב:
אמר להם: חדשים עם ישנים, בואו והפיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח	[ת"ק]											לב:
המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותן ע"ג המזבח.	ר"א בן יעקב:											לב:
מסרום להונים, היו מפשיטין אותם את בגדיהם, ולא היו מניחין עליהם אלא מכנסים בלבד, וחלונות היו שם וכתוב עליהם תשיש הכלים.												לב:
מי שזכה בקטרת ה"י נוטל את הכף, והכף דומה לתרקב גדול של זהב, מחזקת שלשה קבין, והבוך היה בתוכו מלא וגדוש קטרת, וכסוי היה לו, וכמין מטוטלת היה עליו מלמעלן.												לב:
מי שזכה במחתה נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך, וחתה												לב:
ירד ועירן לתוך של זהב, נתפור ממנו כקב גחלים - והיה מכבדן לאמה, ובשבת היה כופה עליהן פסכתר.												לב:
ופסכתר היתה כלי גדול מחזקת לתך, ושתי שרשרות היו בה, אחת שהוא מושך בה ויורד, ואחת שהוא אוהו בה מלמעלן, בשביל שלא תתגלגל.												לב:
ושלשה דברים היתה משמשת: כופין אותה על גבי גחלים, ועל השרץ בשבת, ומורידין בה את הדשן מעל גבי המזבח.												לב:
הגיעו בין האולם ולמזבח, נטל אחד את המגרפה וזורקה בין האולם ולמזבח.												לב:
אין אדם שומע קול חבירו בירושלים מקול המגרפה.												לב:
ושלשה דברים היתה משמשת:												לב:
כהן ששומע את קולה - יודע שאחיו הכהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא												לב:
ובן לוי שהוא שומע את קולה - יודע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בשיר, והוא רץ ובא												לב:
וראש המעמד היה מעמיד את הטמאים בשער המזרח.												לב:
הדרן עלך אמר להם הממונה												לב:

<p> disputants-חולקים-♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-< story-מעשה-O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא-■ challenge-קושיא-⋈ question-שאלה-^ answer-תירוק-! proof-ראיה-■ </p>
--	---

תמיד-החלו עולים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לג.	
החלו עולים במעלות האולם, מי שזכו בדישון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימים לפניהם													■	לג.
מי שזכה בדישון מזבח הפנימי - נכנס ונטל את הטני, והשתחוה ויצא.													■	לג.
מי שזכה בדישון המנורה - נכנס ומצא שתי נרות מערביים דולקין - מדשן את המזרחי ומניח את המערבי דולק, שממנו היה מדליק את המנורה של בין הערבים מצאו שכבה - מדשנו ומדליקו ממזבח העולה, נטל את הכזו ממעלה שניה, והשתחוה ויצא.													■	לג.
מי שזכה במחטה - צבר את הגחלים על גבי המזבח, ורדדן בשולי המחטה, והשתחוה ויצא.													■	לג.
מי שזכה בקטרת - היה נוטל את הבוך מתוך הכף, ונותנו לאוהבו או לקרובו.													■	לג.
נתפזר ממנו לתוכו - נותנו לו בחפניו.													■	לג.
ומלמדים אותו: הוי זהיר שלא תתחיל מפניך - שלא תכוה.													■	לג.
התחיל מרדדן ויוצא, לא היה המקטיר מקטיר עד שהממונה אומר לו: הקטך ואם היה כ"ג, הממונה אומר לו: אישי כהן גדול, הקטך													■	לג.
פרשו העם, והקטיר, והשתחוה ויצא.													■	לג.
הדרן עלך החלו עולים													◇	לג.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 < **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review** >
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment** >
story-מעשה O **! תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof** ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

תמיד-בזמן שכהן גדול		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
בזמן ש"ג נכנס להשתחות, שלשה אוזוין בו: אחד בימינו, ואחד בשמאלו, ואחד באבנים טובות.											■
וכיון ששמע הממונה קול רגליו של כ"ג שהוא יוצא, הגביה לו את הפרוכת, נכנס והשתחוה, ויצא נכנסו אחיו הכהנים, השתחוו ויצאו.											■
באו ועמדו על מעלות האולם, עמדו הראשונים לדרום אחיהם הכהנים, וחמשה כלים בידם: הטני ביד אחד, והכו ביד אחד, והמחתה ביד אחד, והבזך ביד אחד, וכף וכסויו ביד אחד, וברכו את העם ברכה אחת, אלא שבמדינה אומרים אותה שלש ברכות, ובמקדש ברכה אחת.											■
במקדש היו אומרים את השם ככתבו, ובמדינה - בכנויו.											■
במדינה - הכהנים נושאים את ידיהם כנגד כתפיהם, ובמקדש - על גבי ראשיהן, חוץ מכהן גדול שאין מגביה את ידיו למעלה מן הציץ.	[ת"ק]										◆
אף כהן גדול מגביה את ידיו למעלה מן הציץ, שנאמר (ויקרא ט') וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם.	רבי יהודה:										◆
בזמן ש"ג רוצה להקטיר, היה עולה בכבש והסגן בימינו, הגיע למחצית הכבש - אחז הסגן בימינו והעלהו, והושיט לו הראשון הראש והרגל - וסמך עליהן וזרקן, הושיט השני לראשון שתי הידים, נותן לכהן גדול - וסמך עליהן וזרקן נשמט השני והלך לו, וכך היו מושיטין לו שאר כל האברין, והוא סומך עליהן וזורקן.											■
ובזמן שהוא רוצה - הוא סומך, ואחרים זורקין.											■
בא לו להקריב את המזבח, מהיכן הוא מתחיל - מקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית.											■
נתנו לו יין לנסך הסגן עומד על הקרן והסודרים בידו, שני כהנים עומדין על שלהן החלבים, ושתי הצצורות בידם, תקעו והריעו ותקעו, באו ועמדו אצל בן ארזא, אחד מימינו ואחד משמאלו שחה לנסך, והניף הסגן בסודרים, והקיש בן ארזא בצלצל, ודברו הלויים בשיר, הגיעו לפרק תקעו, והשתחוו העם. על כל פרק - תקיעה, ועל כל תקיעה - השתחויה.											■
זהו סדר התמיד לעבודת בית אלהינו, יהי רצון שיבנה במהרה בימינו, אמן:											◆
השיר שהיו הלויים אומרים במקדש:											■
ביום הראשון היו אומרים (תהלים כ"ד) לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה											◆
בשני היו אומרים (תהלים מ"ח) גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלהינו הר קדשו											◆
בשלישי היו אומרים (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט.											◆
ברביעי היו אומרים (תהלים צ"ד) אל נקמות ה' אל נקמות הופיע											◆
בחמישי היו אומרים (תהלים פ"א) הרנינו לאלהים עזונו הריעו לאלהי יעקב											◆
בששי היו אומרים (תהלים צ"ג) ה' מלך גאות לבש לבש וגומר											◆
בשבת היו אומרים (תהלים צ"ב) מזמור שיר ליום השבת - מזמור שיר לעתיד לבוא, ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים.											◆
הדרן עלך בזמן שכהן גדול וסליקא לה מסכת תמיד											◆